PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

5,000 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ" В ЛИСТОПАДІ і ГРУДНІ!

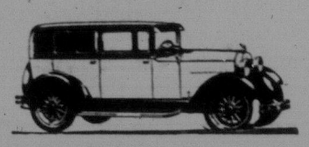

БЕРІТЬ УЧАСТЬ В ЗМАГАННІ ЗА ПРИЄДНАННЯ НАЙБІЛЬШЕ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ЗАВОЮЙТЕ ПЕРШОКЛЯСНУ НАГОРОДУ!

ЕДМОНТОНСЬКА ОРХЕСТРА НА МАНДРІВЦІ.

На 30. липня в 11. годині вечером едмонтонські орхестранти зібралися на сіенарській стації, зібралися родичі й товариші, щоби попращати в другу юнацьких працівників в дорогу, цим разом вже між майнерів.

Між майнерів заїхали діти робітничої фармарської організації, щоби піснею та музикою розвеселити їх і їхні родини.

Майнері щиро приняли наших орхестрантів не лише українські, але й другої національности, як анґлійці, словаки, серби і другі приймали нас на нічліг за що їм належиться щира пролетарська подяка.

Монтейн Парк 31. липня.

Около 7. години вечером приїхали ми до Монтейн Парк, де товариші вже очікували нас, щоби розмістити в помешканнях. Декотрі анґлійські майнері знали наших орхестрантів з обїздки минулого року, а голосно малого танцюриста т. Н. Жукевича.

Між орхестрантами були й нові сили, які ще не бачили великих гірських скал і живо приглядалися тим горам, дивуючись, як отой камінь так висить і не паде.

Та товариші зараз позабирали нас на кватирі до вечері, бо час наближався до концерту.

В 8.30 год. саля заповнилась, а орхестра вдарила в струни і покотився голос по майнерській салі: "Ми діти молота й серпа"... Т-ка М. Карпишин вийшла з промовою в анґлійській мові, занцо теж нагородили її гучними оплесками.

Програма наша складалася з українських і анґлійських пісень. Концерт скінчився, а публика ще чекала, прохаючи, щоби ще заграли до танцю. Тов. Вихрестов й кілька хлопців заграли і до танців, а молодь майнерська забавлялася.

Кедомін 1. і 5. серпня.

В четвер в 8.30 год. рано ми вже були в Кедомін, Алта. Товаришка Гудимач й другі чекали вже нас на стації, щоби забрати нас і розмістити по кватирах. В той день концерту ми не давали і наші хлопці мали змогу ходити в гори, полювати на поркупайни, а дівчата збирали ягоди і оглядали гори.

В пятницю, 2. серпня, в 9 годині простору майнерську салю заповнили глядачі по берегах. Були майнери ріжних національностей. Вони кожну пісню витали гучними оплесками. Великий успіх мали солістки т-ки Анна Юрійчук, Анне Галькевич, Марія Карпишин та дует Катерини Круць і Софії Козакевич. Вподобали собі теж сольо т. Вихрестова, який мусів є пігатнуто більше разів.

В Кедомін теж прийшлось нам грати до танцю. Т-ші Вихрестов, В. Ґройч, О. Воронка й К. Козакевич мусіли грати по концерті ще й до танцю.

Другий концерт в Кедомін дали в понеділок, на ньому теж було поважне число публики.

Лоскар 2. і 4. серпня.

В суботу, 3. серпня, в 10 годині рано приїхали ми на стацію в Лоскар. Товариші й товаришки забрали орхестрантів на кватирі. Тов. Чувік мав вже готовий список, який приладив заділегідь тов. Близнюк. В списку було визначено, де орхестранти мають перебувати, й в короткому часі товаришки порозбирали нас. Тут перебули ми через суботу й неділю. Дощ падав вже два дні, а вже найбільше перед концертом. Та це не спинило майнерів від участи на концерті. Саля обдрали була заповнена.

Нас щиро приняли в Лоскар, за що їм належиться подяка.

В вівторок товариші й товаришки з Кедомін випроваджали нас в дальшу дорогу обдаровуючи нас овочами та сендвичами. При цій то нагоді ми взяли знимку в намятку нашого буття в Кедомін.

В Едмонтоні — орхестра вернула з обїздки й щойно висіла з потягу.

Дальше встроїли ми концерт на Колспор і Роб. Там працює мало українських майнерів, але анґлійці й майнері інших національностей приняли нас щиро. Вони й дали нам приміщення в своїх хатах. Дуже щиро вітали вони не лише анґлійську пісню, але й українську. Анґлійські майнері перетримували нас й за це не взяли нічого за нічліг, ані за харчі. В суботу, 10. серпня, ми знов прибули до Елмонтону, а у вівторок, 12. серпня, виїхали між фармерів на Алберта Ґрейт Вотер Вейс лайну в такі місцевости: Федора, Вох, Тордґіл, Еґремонт і Опал.

Всюди нас приймали щиро та щохали, щоби ще раз заїхали до них з українською піснею й музикою.

В цій фармерській околиці є досить проґресивні фармері, що цікавляться робітничо-фармерським рухом.

На закінчення в імени Провкому всім товаришам-товаришкам, що помагали нам в дорозі й перетримували нас, ми щиро дякуємо. Наші орхестранти ще й тепер пасятають про щире приняття.

Клибановський.

Едмонтон, Алта.

Орхестра в турті місцевих товаришів перед відїздом з майнерської місцевости Кедомін, Алта.

Й ДО НАС ЗАВІТАЛИ РАДЯНСЬКІ ФІЛЬМИ.

Нарешті зорґанізоване українське робітництво враз зі своїми симпатиками дочекались побачити дві прекрасні фільми — "Тарас Трясило" і "Микола Джеря", які спровадив Центральний Виконавчий Комітет ТУРФ Дім з Радянської України. Минулого літа ці фільми демонстровано по західній Канаді з великим моральним і матеріяльним успіхом, а в днях 28. і 29. жовтня, започатковано демонстрацію цих фільмів по східній Канаді.

В поцнце згаданих днях ці фільми показувались в У.Р.Д. у Форт Фрейсес, Онт., при заповненій салі через обидва вечері. В ті самі вечері відбувалися перевиборчі мітінґи: в Такн Гал, Роял Театрі й Народнім Домі, проте глядачів прибуло багато.

Місцеве робітництво оцінило вартість цих фільмів ще тоді, як вони показувались на заході Канади. І в дійсности треба сказати, що фільми заслуговують на повне признання зі сторони українського робітництва за їхній клясовий зміст.

На образках фільми "Тарас Трясило" яскраво вцвітлювано те рабське життя українських селян, з якими польська шляхта робила, що сама хотіла, а старшина козацька дивилася на кривду селян байдужно, а то часто й сама зраджувала інтереси рядового козацтва і поневоленого селянства.

У фільмі "Микола Джеря" представлено панщизняне життя селян, яке було нічим не краще від рабського за часів панування польської шляхти на землях України. Словом сказати, фільми хоч і є історичні, вони самі собою є досить зрозумілі тим більше, що т. І. Стокалюк на самім вступі пояснив їхній зміст і значіння, а так само показав звідки й якою організацією ці фільми спроваджено. Між іншим, т. Стокалюк пояснював також фільму нашого власного виробу, цебто з 10-го зїзду ТУРФ Дім і 5-ої конвенції Р.З.Т. Нашу фільму показувано на вступі обох вечерів, яку присутні вітали щирими оплесками. Над усіма панувала душевна радість, коли глядили на рухи своїх знакомих, підчас відбуття наших зїздів.

На 29. жовтня по півночі т.т. Стокалюк і Касіян виїхали в дальшу дорогу на схід, де наше українське робітництво буде мати змогу побачити ці вартісні фільми, а заразом переконається також про ту корисну працю, яка провадиться в центрі наших орґанізацій і по його галузях. Ці фільми розвіють ті нікчемні брехні, які видумує патріотитчна братія на шпальтах своїх газет проти Радянської України і взагалі проти цілого Радянського Союзу, а на чаші орґанізації зокрема. Бо як сказав мені один робітник: "По цих фільмах можна судити з кого саме складається радянська влада і яку роботу вона провадить, як у національнім так і соціяльнім напрямку". І це лише цей один робітник, але кожний, хто дивиться своїми відкритими очима на світ, скаже те саме.

Тому кожний робітник і робітниця повинні прийти подивитися на ці дві українсько-радянські фільми, де вони лише будуть показуватися, з яких буде двояка користь: по-перше, це є історичні фільми з українського народного життя, а друге, буде змога пізнати по чиїй стороні правда.

Робкор.

Форт Фрейсес, Онт.

ПРОСТА ДОМАШНА РЕЦЕПТА НА ХОРИЙ ЖОЛУДОК ДАЄ СКОРУ ПІЛЬГУ.

Коли Ви мучите на жолудкові клопоти, гази, кисоти, біль, або труднощі. Не чекайте, питайте сьогодня в вашім шпеку, йдучи за оцею доброю порадою.

Шлунчих перестравлювачів і моторні дієти є рідко потрібно. До певної міри більшість людей можуть дістати цю хоч любить, пакоти будуть доводити свій жолудок свобідним від кислиц, що здержують або перешкоджують працю перетравлювання. У найкращий і найлекший спосіб до цього є заживання дрібки Bisurated Magnesia по кожний їзі. Ця Магнезія є приємна на смак, нешкідлива і вона скоро зменшує кислиці, очищує і ослоблює Ваш жолудок.

Кілька-дюжна проба з Бізюрейтед Маґнезиєю (в порошковій, чи то таблетковій формі), набі можна дістати за малу ціну у кожного доброго аптикаря, скоро переконає Вас, що майже 90 процент жолудкових клопотів, можна обминути. Спробуйте Бізюрейтед Маґнезії не вині. (Ого.)

ПУСКАЄМО ПРАЦЮ ПОВНИМ ХОДОМ.

Вінніпеґський Український Робітничий Дім з приходом осени став жити повним життям. Кожного вечера в усіх кімнатах, на сцені і в салярі кипить робота. На сцені мають свої проби члени драмспівгуртка. Вони приготовляють представлення та концерти. В салярі (часом на сцені) відбуваються проби котрої небудь з чотирьох орхестр, а в кімнатах товариші й товаришки мають свої засідання, або працюють на освітньому курсі.

Праця драмспівгуртка.

Цьогорічний осінний сезон вінніпеґський драмспівгурток відділу ТУРФ Дім започаткував драмою "Крик Землі". Драма ця представляє боротьбу селян Радянської України за землю і за визволення. Драма ця цікава і повна згорушаючих моментів. Так що за вибір драми на започаткування сезону драмспівгурток вповні заслуговує на признання.

Сама штука випала гарно. Аматори грали вповні добре, за що публика нагороджувала їх досить часто оплесками.

Що добре започаткування значить дуже багато, свідчить те, що на друге представлення п. н. "Хата за селом", яке драмспівгурток відіграв в суботу, 26. жовтня, публика битком заповнила салю У.Р.Д.

Сцена за сценою переходили перед глядачами образи з бурлацького циганського життя. Хоч в цьому представленні є багато масових сцен, які є тяжкі до виконання, то всі аматори справувалися добре. Про це представлення говорили ріжнепеґські робітники і робітниці довший час. Подбати-б тільки щоб хорові співи опрацьовувано старанніше. Як що наші аматори і надалі тратимуть так добре, як в цих двох представленнях, то публика завжди буде приходити до нас.

Зараз наш драмспівгурток приготовляє двоє гарних представлень, які відіграє цього місяця в корифеї преси. Судячи по пробах, то ці представлення будуть дуже цікаві.

В праці драмспівгуртка звертає на себе увагу те, що працюють в ньому, як і минулими роками, головно старі активісти-аматори. Вони заслуговують за свою витриману працю на признання, але наше членство і симпатики повинні доповнити драмспівгурток свіжими силами, яких є чимало.

Як працюють наші орхестри.

Найактивніше працює 2-га група Мандолінової Орхестри. Її членкині завжди точно приходять на проби, з охотою і любовю вивчають свої пісні та виконують всі інші орґанізаційні обовязки. Ця група досить часто дає гарні концерти. Кромі того вона цього літа обїхала багато фармерських місцевостей в Манітобі, де дала нагоду українським фармерам почути рідну пісню й музику.

І група Мандолінової Орхестри виступала вже раз цеї осени з кількома піснями на концерті. Членкині тої групи працюють днями на прожиття і їм трохи тяжче приходити на проби. А трохи вони таки занедбують свої обовязки. А це зле. Вони повинні працювати активніше в орґанізації, бо публика любить їхню гру.

III. і IV. групи Мандолінової Орхестри енерґійно і витримано вправляються, щоби дігнати I. і II. групи.

Одним словом, праця у вінніпеґському У.Р.Д. почала рушати повним ходом.

Вінніпеґ, Ман. *Робкор.*

СМЕРТНИЙ ВИПАДОК.

Дня 28. жовтня в 6.15 год рано три милі на схід від Сонгуд, Алта., зістали забиті інжинер і паляч. Оба вони замешкалі в Едмонтоні. Вони їхали поїздом на Вайт-Корт, де працювали останніх три місяці коло будови моста. В одному місці треки зісунувся насип з глини ще в ночі й вони якраз покотилися у той насип. Інджей перевернувся кілька разів й обох порозривав на шматки. Паляча найдено пошарпаного під локомотивою, а недалеко його лежав з лінією в руках інжинер. Інші робітники, що теж їхали тим поїздом, вийшли якось ціло.

Паляч І. Калтер оставив жінку й пятеро дітей, інжинер полишив теж жінку й одну дитину.

Залізнодорожник.

Вайткорт, Алта.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ПОЛЬСЬКОГО ПОГРОМУ.

Стаття надіслана до "Укр. Роб. Вістей" комуністичним послом польського сойму Юрієм Сохацьким.

(Продовження)

День 1. листопада записався кровавими стрічками в історії мартирольоґії Зах. України. Українські працюючі маси довгі роки памятатимуть погром, зорґанізований польською панствовою поліцією і бандами польського фашизму, памятатимуть десятки поранених українських демонстрантів, сотки робітників і селян та української молоді, запроторених в тюремні мури, памятатимуть здемольовані українські освітні й сільсько-господарські інституції. Львівський погром залишиться символом усього того, що несе працюючим масам Західньої України окупація польського фашизму.

Раннім ранком 1. листопада 1928 року як вислів протесту проти кровавої польської окупації висаджено в повітря сокул, памятник Обровьцуф Львова на Персенківці, у Львові. У відповідь на той відрух протесту української молоді польська поліція й польська фашістська молодь спільними силами зготовили криваву лазню укр. людности Львова. Вечером того ж дня, коли саме український похід посувався в напрямку личаківського цвинтаря, де поховані жертви українсько-польської війни, сильно озброєні відділи польської кінної й пішої поліції напали на отой похід. Коли ж демонстранти ставили опір й пробували йти далі, тоді поліція кинулася з голими шаблями на кількатисячну товпу й тратуючи кіньми людей, рубала шаблюками на право й ліво. Роздався крик жінок і дітей. Впали перші стріли, а потім цілі сальви в масу безборонних демонстрантів, поранюючи десятки учасників походу і принагідних переходців.

У той самий час вирушили банди польської фашістської молоді на погром українських освітніх і сільсько-господарських інституцій. Фашістські демонстранти кинулися передовсім на здемолювання льокалів Просвіти, Дністра Ставропігії, обкидуючи їх камінням, вибиваючи шиби, здираючи шильди з українськими написами. Відтам 3-тисячна товпа фашістських напасників рушила до українського Академічного Дому, викрикаючи дорогою: "Геть з гайдамацькою диччю", "За Збруч русінське стадо" і т. д. Керівниками того походу були члени польських фашістських орґанізацій, як Звйовзек Оброньцуф Львова, Стшелец й инші. Між демонстрантами було дуже багато військових, перебраних по цивільному.

По здемолюванні українського Академічного Дому фашістська банда повернула знов до будинку Просвіти. Розбивши браму, товпа з вереском і свистом увігналася до середини. Насамперед знищено увесь запас паперу, повибивано усі вікна, поламано двері. Відтак напасники вдерлися на перший поверх, де знищили переплетню Просвіти. Поперевертали й поламали усі шафи, повикидали крізь вікна тисячі книжок, які вулична товпа серед оплесків і окликів тратовала ногами й дерла на стрянки. В помешканні завідуючого переплентнею находилася саме в той час одна з робітниць, Михайлина Філясевичівна. Озвіріла фашістська товпа погромщиків вхопила її й кинула з першого поверху на вулицю. Залиту кровю, з поломаними ногами й руками забрало її рятункове погоївля до шпиталю, де й вона по кількох днях померла.

Розгромивши Просвіту, знищивши друкарню Ставропігії, фашістські погромщики з криком "Геть з Маслосоюзом!" пустилися в напрямку української молочарської кооперативи, демолюючи по дорозі книгарню Наукового Товариства імени Шевченка. Врешті станули напасники перед централею Маслосоюзу, вибили усі шиби, поламали залізні віконниці.

Оцей варварський погром українських установ був цілком явно під опікою фашістських властей. Через цілі три годині демольовано й нищено кількарічний дорібок українських мас, а поліція зовсім не перешкаджала тому ділу. Звичайно, вона являлася аж тоді, коли діло нищення уже кінчалося.

Таксамо безкарно пройшли фашістським бандитам їхні напади на українські установи в наступних двох днях, 2. й 3. листопада. Тоді зістали здемольовані: Рідна Школа, Інститут Музичний ім. Лисенка, Народний Дім, Ризниця, Народна Торговля, Земельний Банк, Центробанк, й багато приватних українських склепів. Всюди вибивано шиби й нищено шильди. Поліція не інтервенювала, а навпаки, у тому самому часі переводила ревізії поміж українцями.

Банди фашістської молоді не заперестали на демолюванні українських установ. Вони нападали на вулицях на прохожих, що говорили українською мовою, били їх, здирали українським студентам шапки з голов, так звані мазепинки, здирали відзнаки українських установ, демонструючи тим способом свій патріотизм.

Львівський погром потрактувала польська буржуазія як вислів могучости "польського народового духа". Фашістська преса з захватом підносила "мужню реакцію польської академічної молоді на українські провокації" ("Слово Польське"), у виступах львівських погромщиків побачила вона знаменний доказ того, що "в Польщі тягом минулого десятиріччя виросли могутні кли й пазурі" ("Ґазета 2 Ґроше"). З'їзд вшехпольської молоді (ендецької), що відбувся місяць пізніше після львівського погрому, приняв спеціяльну ухвалу, в якій трактується львівських погромщиків як народніх героїв. Ота резолюція звучить:

"Четвертий Конґрес Вшехпольської Молоді висказує академічній польській молоді Львова гаряче признання за заняте нею в перші дні листопада ц. р. одиноке, розумне й повне мужньої гідности становище супроти гайдамацьких провокацій, і запевнює її, що молоде покоління усієї Польщі є готове завжди, коли цього вимагатиме потреба, одноголосно з нею затвердити чином становище.

Далі буде.

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

ви завжди дістанете найкращі і найновіші книжки: оповідання, повісти, романи, наукові, економічні, соціяльні і ин.

У НАС Є:

Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драмгуртків;

Найновіші журнали з Радянської України;

Ріжні ноти для хорів і сольоспівів;

Ріжні музичні інструменти;

Перуки, мальовидла, все потрібне для драмгуртків;

Ґрамофонні рекорди й ґрамофони.

Разом з книгарнею міститься ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всякі поради, виконує ріжні припоручення, пересилає гроші до старого краю, вибірає афідейвіти, продає шифкарти.

Обслуга ТОЧНА Й ДЕШЕВА. Можете самі переконатися.

Пишіть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

або

INFORMATION & FINANCIAL BUREAU

600 Selkirk Ave., Winnipeg.